

31992R2081

1992 7 24

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

L 208/1

TARYBOS REGLAMENTAS (EEB) Nr. 2081/92**1992 m. liepos 14 d.****dėl žemės ūkio produktų ir maisto produktų geografinių nuorodų ir kilmės vietos nuorodų apsaugos**

EUROPOS BENDRIJŲ TARYBA,

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 43 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą ⁽¹⁾,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽²⁾,

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽³⁾,

kadangi žemės ūkio ir maisto produktų gamyba, apdirbimas ir paskirstymas vaidina svarbų vaidmenį Bendrijos ekonomikoje;

kadangi žemės ūkio gamybos įvairovė, kaip viena iš bendrosios žemės ūkio politikos pritaikymo priemonių, turėtų būti skatinama geresnei pusiausvyrai tarp paklausos ir pasiūlos rinkose pasiekti; kadangi tam tikras savybes turinčių produktų skatinimas galėtų duoti didelės naudos žemės ūkio ekonomikai, ypač mažiau palankioms ūkininkauti ar atokioms vietovėms ar didinant ūkininkų pajamas ir išlaikant kaimo gyventojų skaičių tose vietovėse;

kadangi, be to, pastaraisiais metais buvo pastebėta, kad vartotojai linksta pirmenybę teikti maisto produktų kokybei, o ne kiekybei; kadangi konkrečių produktų ieškojimas sukelia didesnę žemės ūkio ir maisto produktų, turinčių atpažįstamą geografinę kilmę, paklausą;

kadangi, atsižvelgiant į plačią rinkai tiekiamų produktų įvairovę ir į apie juos teikiamos informacijos gausą, privalu pateikti vartotojams aiškia ir glausta informaciją apie produktų kilmę, kad jie galėtų pasirinkti geriausia;

kadangi žemės ūkio ir maisto produktų ženklavimui etiketėmis yra taikytinos bendrosios taisyklės, apibrėžtos 1978 m. gruodžio 18 d. Tarybos direktyvoje 79/112/EEB dėl valstybių narių teisės aktų, susijusių su maisto produktų ženklavimu etiketėmis, pateikimu vartotojams ir jų reklamos, derinimo ⁽⁴⁾; kadangi, atsižvelgiant į jų konkretų pobūdį, turėtų būti priimtos papildomos specialios nuostatos dėl žemės ūkio ir maisto produktų iš konkrečiai įvardytos geografinės vietovės;

kadangi noras apsaugoti atpažįstamą geografinę kilmę turinčius žemės ūkio ir maisto produktus paskatino kai kurias valstybes nars pradėti naudoti „įregistruotas kilmės vietos nuorodas“; kadangi jos pasiteisino ir gamintojams, kurie pasididino pajamas tuo pačiu stengdamiesi gerinti produktų kokybę, ir vartotojams, kurie gali išsigyti geros kokybės produktų, turinčių tiek gamybos metodo, tiek kilmės garantijas;

tačiau kadangi nacionalinė įregistruotų kilmės vietos nuorodų ir geografinių nuorodų taikymo praktika skiriasi; kadangi turėtų būti nustatyta Bendrijos pozicija; kadangi Bendrijos apsaugos taisyklių sistema leis plėtoti geografines nuorodas ir kilmės vietos nuorodas, nes, nustatant labiau vienodą požiūrį, tokia sistema užtikrins sąžiningą konkurenciją tarp šias nuorodas turinčių produktų gamintojų ir sustiprins vartotojų pasitikėjimą tokiais produktais;

kadangi nustatant taisykles turėtų būti atsižvelgta į Bendrijoje galiojančius teisės aktus, taikomus vynui ir spiritiniams gėrimams, kurie numato aukštesnę apsaugos lygį;

⁽¹⁾ OL C 30, 1991 2 6, p. 9 ir OL C 69, 1992 03 18, p. 15.

⁽²⁾ OL C 326, 1991 12 16, p. 35.

⁽³⁾ OL C 269, 1991 10 14, p. 62.

⁽⁴⁾ OL L 33, 1979 2 8 p. 1, su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 91/72/EEB (OL L 42, 1991 2 15, p. 27).

kadangi šis reglamentas taikomas tam tikriems žemės ūkio ir maisto produktams, kurių savybės yra sietinos su tam tikra geografine kilme; tačiau kadangi ši apimtis galėtų būti išplėsta kitiems žemės ūkio ir maisto produktams;

kadangi galiojanti praktika atitinkamai leidžia apibrėžti dvi skirtingas geografinio apibūdinimo rūšis, tai yra saugomas geografinės nuorodas ir saugomas kilmės vietos nuorodas;

kadangi tokią nuorodą turintis žemės ūkio ar maisto produktas turi atitikti tam tikras specifikacijoje išdėstytas sąlygas;

kadangi, kad apsauga galiotų kiekvienoje valstybėje narėje, geografinės nuorodas ar kilmės vietos nuorodas privaloma įregistruoti Bendrijos lygiu; kadangi įtraukimas į registrą taip pat turėtų teikti informaciją prekyba besiverčiantiems asmenims ir vartotojams;

kadangi įregistravimo procedūra turėtų sudaryti sąlygas kiekvienam asmeniškai ir tiesiogiai susijusiam asmeniui valstybėje narėje pasinaudoti savo teisėmis informuoti Komisiją apie savo prieštaravimą;

kadangi turėtų būti numatytos procedūros, leidžiančios daryti įregistruotos specifikacijos dalinius pakeitimus, susijusius su technologijos pažanga, arba išbraukti žemės ūkio ar maisto produkto geografinę nuorodą arba kilmės vietos nuorodą iš registro, jeigu minėtas produktas nebeatitinka specifikacijos, kuria remiantis produktui buvo suteikta geografinė nuoroda arba kilmės vietos nuoroda;

kadangi turėtų būti numatyta nuostata dėl prekybos su trečiosiomis šalimis, teikiančiomis lygiavertes jų teritorijoje suteiktų geografinių nuorodų ir kilmės vietos nuorodų suteikimo ir tikrinimo garantijas;

kadangi turėtų būti numatyta nuostata dėl procedūros, užtikrinančios glaudų bendradarbiavimą tarp valstybių narių ir Komisijos per šiam konkrečiam tikslui įsteigtą Reguliavimo komitetą,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

1. Šis reglamentas nustato kilmės vietos nuorodų ir geografinių nuorodų apsaugos taisykles Sutarties II priede išvardytiems žmogui vartoti skirtiems žemės ūkio produktams, šio reglamento I priede išvardytiems maisto produktams ir šio reglamento II priede išvardytiems žemės ūkio produktams.

Tačiau šis reglamentas netaikomas vyno produktams ar spiritiniams gėrimams.

I priedą galima iš dalies keisti 15 straipsnyje nustatyta tvarka.

2. Šis reglamentas taikomas nepažeidžiant kitų konkrečių Bendrijos nuostatų.

3. 1983 m. kovo 28 d. Tarybos direktyva 83/189/EEB, apibrėžianti informacijos pateikimo tvarką techninių standartų ir reglamentų srityje ⁽¹⁾, netaikoma kilmės vietos nuorodoms ir geografinėms nuorodoms, kurioms taikomas šis reglamentas.

2 straipsnis

1. Bendrijos kilmės vietos nuorodų ir geografinių nuorodų apsauga, taikoma žemės ūkio produktams ir maisto produktams, suteikiama pagal šį reglamentą.

2. Šiame reglamente:

a) *kilmės vietos nuoroda* – tai regiono, konkrečios vietos arba, išimtiniais atvejais, šalies pavadinimas, naudojamas apibūdinti žemės ūkio ar maisto produktui:

— kuris yra kildinamas iš to regiono, konkrečios vietos ar šalies ir

— kurio kokybė ar savybės yra iš esmės arba išimtinai sietinos su tam tikra geografine aplinka su jai būdingais gamtos ar žmogaus veiklos veiksniais ir kurio gamyba, perdirbimas ir paruošimas atliekamas toje konkrečioje įvardytoje geografinėje vietovėje;

b) *geografinė nuoroda* – tai regiono, konkrečios vietos ar, išimtiniais atvejais, šalies pavadinimas, naudojamas apibūdinti žemės ūkio ar maisto produktui:

— kuris yra kildinamas iš to regiono, konkrečios vietos ar šalies ir

— kuriam priskiriama tam tikra konkreči kokybė, reputacija ar kitos savybės, būdingos tai geografinei kilmei, ir kurio gamyba ir (arba) perdirbimas, ir (arba) paruošimas atliekamas konkrečioje įvardytoje geografinėje vietovėje.

3. Tam tikri tradiciniai geografiniai ar ne geografiniai pavadinimai, nurodantys iš kurio nors regiono ar konkrečios vietos kildinamą kurį nors žemės ūkio ar maisto produktą, atitinkantį 2 dalies a punkto antros įtraukos sąlygas, taip pat laikomi kilmės vietos nuorodomis.

⁽¹⁾ OL L 109, 1983 4 26, p. 8, su paskutiniais pakeitimais, padarytais Sprendimu 90/230/EEB (OL L 128, 1990 5 18, p. 15).

4. Taikant išlygą 2 straipsnio a punktui, tam tikros geografinės nuorodos laikomos kilmės vietos nuorodomis, kai konkrečių produktų žaliavos yra kilusios iš didesnės arba kitos negu perdirbimo teritorija geografinės vietovės su sąlyga, kad:

- yra ribota žaliavų gamybos teritorija,
- egzistuoja specialios žaliavų gamybos sąlygos ir
- yra kontrolės sistema tų sąlygų laikymuisi užtikrinti.

5. 4 dalyje tik gyvūnai, mėsa ir pienas gali būti laikomi žaliavomis. Kitas žaliavas naudoti gali būti leidžiama 15 straipsnyje nustatyta tvarka.

6. Tam, kad būtų galima taikyti šio straipsnio 4 dalyje numatytą išlygą, reikia, kad minėtas nuorodas galima būtų pripažinti arba jos jau būtų pripažintos kilmės vietos nuorodomis su joms valstybės narės suteikta nacionaline apsauga, arba, jeigu taip nėra, turi turėti patvirtintą tradicinę charakteristiką bei išskirtinę reputaciją ir pripažinimą.

7. Tam, kad būtų galima taikyti šio straipsnio 4 dalyje numatytą išlygą, įregistravimo paraiškas privaloma pateikti per devejų metų laikotarpį nuo šio reglamento įsigaliojimo.

3 straipsnis

1. Pavadinimų, tapusių bendriniais, įregistruoti negalima.

Šiame reglamente „pavadinimas, kuris yra tapęs bendrinium“ – tai žemės ūkio ar maisto produkto pavadinimas, kuris, nors ir sietinas su tam tikra vieta ar regionu, kuriame šis žemės ūkio produktas ar maisto produktas buvo pirmiausia pagamintas ar pateiktas rinkai, tapo įprastu žemės ūkio produkto ar maisto produkto pavadinimu.

Siekiant nustatyti, ar pavadinimas tapo bendrinium, ar ne, reikia atsižvelgti į visus veiksnius, ypač į:

- padėtį valstybėje narėje, kurioje pavadinimas atsirado, ir į vartojimo vietoves,
- padėtį kitose valstybėse narėse,
- atitinkamus nacionalinius ar Bendrijos teisės aktus.

Kai, taikant 6 ir 7 straipsniuose numatytą tvarką, įregistravimo paraiška atmetama dėl to, kad pavadinimas tapo bendrinium, Komisija šį sprendimą paskelbia *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

2. Pavadinimo negalima įregistruoti kaip kilmės vietos ar geografinės nuorodos, kai jis prieštarauja augalo veislės ar gyvūno veislės pavadinimui, ir todėl gali suklaidinti visuomenę dėl tikros produkto kilmės.

3. Prieš įsigaliojant šiam reglamentui, Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, kvalifikuota balsų dauguma sudaro ir *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* paskelbia neišsamų orientacinį žemės ūkio produktų ir maisto produktų pavadinimų, kuriems yra taikomas šis reglamentas ir kurie pagal 1 dalies sąlygas yra laikomi bendriniais, ir todėl negali būti įregistruoti pagal šį reglamentą, sąrašą.

4 straipsnis

1. Tam, kad būtų galima naudoti saugomą kilmės vietos nuorodą (SKVN) arba saugomą geografinę nuorodą (SGN), žemės ūkio ar maisto produktas turi atitikti specifikaciją.

2. Produkto specifikacijoje būtinai nurodoma:

- a) žemės ūkio ar maisto produkto pavadinimas, kartu su kilmės vietos nuoroda ar geografinė nuoroda;
- b) žemės ūkio ar maisto produkto ir, jei reikia, žaliavų apibūdinimas bei žemės ūkio ar maisto produkto pagrindinės fizinės, cheminės, mikrobiologinės ir (arba) organoleptinės savybės;
- c) geografinės vietovės apibrėžimas ir, jei reikia, išsamūs duomenys apie 2 straipsnio 4 dalyje nustatytų reikalavimų atitikimą;
- d) įrodymai, kad žemės ūkio ar maisto produktas yra kilęs iš geografinės vietovės, kaip atitinkamai numatyta 2 straipsnio 2 dalies a ar b punktuose;
- e) žemės ūkio ar maisto produkto gavimo metodo aprašymas ir, jei reikia, autentiškų ir nekintančių vietinių metodų aprašymas;
- f) išsamūs duomenys, nurodantys sąsają su geografinė aplinka ar geografinė kilme, kaip numatyta 2 straipsnio 2 dalies a arba b punktuose;
- g) duomenys apie 10 straipsnyje numatytas kontrolės struktūras;
- h) specifiniai ženklavimo etiketėmis elementai, sietini su atitinkamai taikytinomis SKVN arba SGN arba su lygiavertėmis tradicinėmis nacionalinėmis nuorodomis;
- i) bet kokie Komisijos ir (arba) nacionalinių nuostatų nustatyti reikalavimai.

5 straipsnis

1. Tik asmenų grupė arba laikydamasis tam tikrų sąlygų, kurias reikia nustatyti 15 straipsnyje numatyta tvarka, fizinis ar juridinis asmuo turi teisę kreiptis dėl įregistravimo.

Šiame straipsnyje „grupė“ – tai bet kokia gamintojų ir (arba) perdirbėjų, dirbančių su tuo pačiu žemės ūkio produktu ar maisto produktu, susivienijimas, nepriklausomai nuo jos teisinės formos ar sudėties. Kitos suinteresuotosios šalys gali dalyvauti grupės veikloje.

2. Grupė arba fizinis ar juridinis asmuo gali kreiptis tik dėl 2 straipsnio 2 dalies a ir b punktų nuostatas atitinkančių pagamintų ar gautų žemės ūkio produktų ar maisto produktų įregistravimo.

3. Į įregistravimo paraišką įtraukiama ir 4 straipsnyje nurodyta produkto specifikacija.

4. Paraiška siunčiama tai valstybei narei, kurios teritorijoje yra konkreiti geografinė vietovė.

5. Valstybė narė patikrina paraiškos pagrįstumą ir laikydama, kad ji atitinka šio reglamento reikalavimus, paraišką kartu su 4 straipsnyje minima produkto specifikacija bei kitais dokumentais, kurių pagrindu ji priėmė savo sprendimą, nusiunčia Komisijai.

Jeigu paraiška pateikiama dėl pavadinimo, nurodančio ir kitoje valstybėje narėje esančią geografinę vietovę, prieš priimdama bet kokią sprendimą valstybė narė konsultuojasi su ta valstybe nare.

6. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šio straipsnio.

6 straipsnis

1. Per šešis mėnesius Komisija oficialaus tyrimo būdu patikrina, ar įregistravimo paraiškoje buvo pateikti visi 4 straipsnyje numatyti išsamūs duomenys.

Apie tyrimo rezultatus Komisija informuoja valstybę narę.

2. Jeigu, atsižvelgusi į 1 dalies nuostatas, Komisija prieina prie išvados, kad pavadinimas atitinka apsaugos sąlygas, *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* ji paskelbia pareiškėjo vardą ar pavadinimą ir adresą, produkto pavadinimą, pagrindinius paraiškos dalykus, nuorodas į nacionalines nuostatas, reglamentuojančias produkto paruošimą, gamybą ar apdirbimą ir, jei būtina, savo išvadų pagrindą.

3. Jeigu pagal 7 straipsnio nuostatas Komisijai nepateikiamas protestas dėl įregistravimo, pavadinimas įtraukiamas į Komisijos tvarkomą registrą, vadinamą Saugomų kilmės vietos nuorodų ir saugomų geografinių nuorodų registru, kuriame nurodomi grupių pavadinimai ir atitinkamos kontrolės institucijos.

4. Komisija *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* skelbia:

— į registrą įtrauktus pavadinimus,

— registro pakeitimus, padarytus pagal 9 ir 11 straipsnių nuostatas.

5. Jeigu atlikusi šio straipsnio 1 dalyje numatytą tyrimą Komisija prieina prie išvados, kad pavadinimas neatitinka apsaugos sąlygų, 15 straipsnyje nustatyta tvarka Komisija nusprendžia neskelbti šio straipsnio 2 dalyje numatytos informacijos.

Prieš paskelbdama šio straipsnio 2 ir 4 dalyse numatytą informaciją ir 3 dalyje numatytą įregistravimą Komisija gali paprašyti 15 straipsnyje numatyto Komiteto nuomonės.

7 straipsnis

1. Per šešis mėnesius nuo 6 straipsnio 2 dalyje minimo paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* dienos bet kuri valstybė narė gali užprotestuoti įregistravimą.

2. Valstybių narių kompetentingos institucijos užtikrina, kad visiems teisėtus ekonominius interesus galintiems įrodyti asmenims būtų oficialiai leidžiama susipažinti su paraiška. Be to, pagal egzistuojančią situaciją valstybėse narėse, valstybės narės gali tai leisti ir kitoms teisėtą interesą turinčioms šalims.

3. Bet kuris teisėtai susijęs fizinis ar juridinis asmuo gali užprotestuoti įregistravimą, atsiūsdamas valstybės narės, kurioje jis gyvena ar yra įsisteigęs, kompetentingai institucijai tinkamai pagrįstą protestą. Kompetentinga institucija imasi reikiamų priemonių, kad iki nustatyto termino nurodytos pastabos ar protestai būtų išnagrinėti.

4. Protestas yra leistinas tik tais atvejais, jei:

— rodo neatitikimą 2 straipsnyje išdėstytoms sąlygoms arba

— rodo, kad siūlomas pavadinimo įregistravimas pakenktų visiškai ar iš dalies tapačiam pavadinimui ar prekės ženklui arba produktams, kurie yra rinkoje teisėtai šio reglamento paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* metu, arba

— įvardija požymius, rodančius kad pavadinimas, kurį reikalaujama įregistruoti savo esme, yra bendrinis.

5. Jeigu protestas pagal šio straipsnio 4 dalies nuostatas yra leistinas, Komisija prašo konkrečių valstybių narių per tris mėnesius susitarti tarp savęs pagal savo vidaus procedūras. Jeigu:

a) buvo susitarta, konkrečios valstybės narės informuoja Komisiją apie visus veiksnius, leidusius susitarti, bei kartu pateikia pareiškėjo ir protestuotojo nuomones. Nepasikeitus pagal 5 straipsnį gautai informacijai, Komisija toliau veikia pagal 6 straipsnio 4 dalies nuostatas. Jeigu atsiranda pakitimų, ji dar kartą inicijuoja procedūrą, išdėstytą 7 straipsnyje;

b) susitarta nebuvo, Komisija sprendžia 15 straipsnyje nustatyta tvarka, atsižvelgdama į tradicinę sąžiningą praktiką ir esamą galimybę suklaidinti. Nusprendusi tęsti įregistravimo procedūrą, Komisija paskelbia informaciją pagal 6 straipsnio 4 dalies nuostatas.

8 straipsnis

SKVN, SGN ar lygiavertėmis tradicinėmis nacionalinėmis nuorodomis galima žymėti tik šį reglamentą atitinkančius žemės ūkio ar maisto produktus.

9 straipsnis

Konkreti valstybė narė gali prašyti pakeisti produkto specifikaciją, ypač atsižvelgdama į mokslo ir technikos žinių raidą, arba iš naujo apibrėžti geografinę vietovę.

6 straipsnyje nustatyta procedūra taikoma *mutatis mutandis*.

Tačiau Komisija, laikydamasi 15 straipsnyje nustatytos tvarkos, gali nuspręsti netaikyti 6 straipsnio procedūros nežymaus pakeitimo atveju.

10 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad ne vėliau kaip po šešių mėnesių nuo šio reglamento įsigaliojimo būtų suformuotos kontrolės struktūros, kurių pareiga būtų garantuoti, kad saugomą pavadinimą turintys žemės ūkio ar maisto produktai atitiktų specifikacijose nustatytus reikalavimus.

2. Kontrolės struktūra gali būti sudaryta iš vienos ar kelių paskirtų kontrolės institucijų ir (arba) šiam tikslui valstybės narės patvirtintų privačių įstaigų. Valstybės narės Komisijai siunčia patvirtintų institucijų ir (arba) organizacijų bei joms suteiktų įgaliojimų sąrašus. Šiuos duomenis Komisija paskelbia *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

3. Paskirtos kontrolės institucijos ir (arba) patvirtintos privačios organizacijos privalo suteikti pakankamas objektyvumo ir nešališkumo garantijas visiems gamintojams ir perdirbėjams, kurių veiklą jos tikrina, ir nuolat savo žinioje turėti kvalifikuotą personalą ir išteklius, būtinus saugomą pavadinimą turinčių žemės ūkio ir maisto produktų patikrinimui atlikti.

Jeigu kontrolės struktūra naudojasi kitos organizacijos paslaugomis kai kuriems patikrinimams atlikti, toji organizacija privalo suteikti tas pačias garantijas. Tačiau ir tuo atveju paskirtos kontrolės institucijos ir (arba) patvirtintos privačios organizacijos yra atsakingos valstybei narei už visus patikrinimus.

Nuo 1998 m. sausio 1 d. privačios organizacijos, siekiančios valstybių narių patvirtinimo pagal šį reglamentą, privalo įvykdyti 1989 m. birželio 26 d. standartu EN 45011 nustatytus reikalavimus.

4. Jeigu valstybėje narėje paskirta kontrolės institucija ir (arba) privati organizacija nustato, kad saugomą kilmės pavadinimą toje valstybėje narėje turintis žemės ūkio ar maisto produktas neatitinka specifikacijos kriterijų, jos imasi priemonių, būtinų, kad būtų laikomasi šio reglamento. Jos informuoja konkrečią valstybę narę apie priemones, kurių buvo imtasi, atliekant patikrinimus. Apie visus priimtus sprendimus privaloma informuoti susijusias šalis.

5. Valstybė narė privalo atšaukti kontrolės organizacijos patvirtinimą, kai nevykdomi šio straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatyti reikalavimai. Apie tai ji praneša Komisijai, kuri *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* paskelbia patikslintą patvirtintų organizacijų sąrašą.

6. Valstybės narės priima priemones, būtinas užtikrinti, kad gamintojas, kuris laikosi šio reglamento, turėtų galimybę susipažinti su kontrolės sistema.

7. Pagal šį reglamentą numatytų patikrinimų išlaidas padengia saugomą pavadinimą naudojantys gamintojai.

11 straipsnis

1. Bet kuri valstybė narė gali pareikšti, kad nebuvo laikomasi saugomą pavadinimą turinčio žemės ūkio ar maisto produkto specifikacijoje nurodytų sąlygų.

2. 1 dalyje minima valstybė narė pateikia savo protestą atitinkamai valstybei narei. Pastaroji išnagrinėja skundą ir informuoja skundą padavusią valstybę narę apie savo išvadas ir visas priemones, jeigu jų buvo imtasi.

3. Pažeidimams kartojantis, arba atitinkamoms valstybėms narėms nesusitarus, Komisijai privaloma nusiųsti pagrįstą protestą.

4. Komisija, konsultuodamasi su atitinkamomis valstybėmis narėmis, protestą išnagrinėja. Jei reikia, pasikonsultavusi su 15 straipsnyje nurodytu Komitetu, Komisija imasi būtinų veiksmų. Tai gali būti ir įregistravimo panaikinimas.

12 straipsnis

1. Nepažeidžiant tarptautinių susitarimų, šį reglamentą galima taikyti trečiųjų šalių žemės ūkio produktams ir maisto produktams su sąlyga, kad:

— trečioji šalis gali suteikti tas pačias ar lygiavertes garantijas, kurios yra nurodytos 4 straipsnyje,

— trečioji šalis turi kontrolės sistemą, lygiavertę nurodytą 10 straipsnyje,

— trečioji šalis yra pasirengusi atitinkamiems Bendrijos kilmės žemės ūkio ir maisto produktams suteikti apsaugą, kuri būtų lygiavertė Bendrijoje teikiama apsaugai.

2. Jeigu trečiojoje šalyje saugomas pavadinimas sutampa su Bendrijoje saugomu pavadinimu, registracija suteikiama, atsižvelgiant į vietinę ir tradicinę praktiką ir faktinį pavojų suklaidinti.

Tokius pavadinimus leidžiama naudoti tik tuomet, jeigu konkretaus produkto kilmės šalis yra aiškiai ir gerai matomoje vietoje nurodyta etiketėje.

13 straipsnis

1. Įregistruoti pavadinimai saugomi nuo:

- a) bet kokio tiesioginio ar netiesioginio įregistruoto pavadinimo naudojimo komerciniais tikslais produktams, kuriems netaikomas įregistravimas, jeigu šie produktai panašūs į tuo pavadinimu įregistruotus produktus arba jeigu, naudojantis tuo pavadinimu, naudojamosi saugomo pavadinimo reputacija;
- b) bet kokio netinkamo naudojimo, imitavimo ar įvaizdžio apie gaminį atkūrimo, net ir tuo atveju, jei yra nurodoma tikroji produkto kilmė arba jeigu saugomas pavadinimas yra išverstas arba prie jo rašomi tokie žodžiai, kaip „rūšis“, „tipas“, „metodas“, „pagaminta“ „imitacija“ ir pan.;
- c) bet kokios melagingos ar klaidinančios nuorodos, tokios kaip – produkto provenencija, kilmė, pobūdis ar svarbiausios ypatybės ant produkto išorinės ar vidinės pakuotės, reklamos medžiagoje arba su konkrečiu produktu susijusiose dokumentuose, arba ant produkto taros, kuri gali sukelti klaidingą įspūdį apie produkto kilmę;
- d) bet kokios kitos praktikos, galinčios suklaidinti visuomenę dėl tikros produkto kilmės.

Kai įregistruoto pavadinimo sudėtyje yra bendrinio laikytinas žemės ūkio ar maisto produkto pavadinimas, to bendrinio pavadinimo vartojimas atitinkamam žemės ūkio ar maisto produktui žymėti netaikomas prieštaraujančiu 1 dalies a ir b punktams.

2. Tačiau valstybės narės gali toliau taikyti nacionalines priemones, leidžiančias vartoti 1 dalies b punkte išvardytus žodžius ne ilgiau kaip penkerius metus nuo šio reglamento paskelbimo dienos su sąlyga, kad:

- produktais buvo teisėtai prekiaujama, vartojant tuos žodžius mažiausiai penkerius metus iki šio reglamento paskelbimo dienos,
- etiketėje aiškiai nurodoma tikra produkto kilmė.

Tačiau ši išimtis nesuteikia teisės laisvai prekiauti produktais valstybės narės teritorijoje, kurioje tie žodžiai yra uždrausti.

3. Saugomi pavadinimai negali tapti bendriniais.

14 straipsnis

1. Kai kilmės vietos nuoroda ar geografinė nuoroda yra įregistruota, remiantis šiuo reglamentu, paraiška prekės ženklui įregistruoti, atitinkanti vieną iš 13 straipsnyje nurodytų situacijų ir susijusi su ta pačia produkto rūšimi, atmetama, jeigu paraiška prekės ženklui įregistruoti buvo pateikta po 6 straipsnio 2 dalyje nustatytos informacijos paskelbimo dienos.

Prekės ženklai, kurie buvo įregistruoti pažeidžiant šio straipsnio 1 dalies pirmąją pastraipą, paskelbiami negaliojančiais.

Ši dalis taip pat taikoma tais atvejais, kai paraiška prekės ženklui įregistruoti buvo pateikta prieš 6 straipsnio 2 dalyje numatytos įregistravimo paraiškos paskelbimo datą, jeigu ji buvo paskelbta anksčiau, nei buvo įregistruotas prekės ženklas.

2. Atsižvelgiant į Bendrijos teisę, toliau galima naudoti prekės ženklą, esant vienai iš 13 straipsnyje nurodytų situacijų, kai prekės ženklas buvo sąžiningai įregistruotas prieš paraiškos kilmės vietos nuorodai ar geografini nuorodai įregistruoti padavimo datą, nepaisant kilmės vietos nuorodos ar geografinės nuorodos įregistravimo, jei nėra priešasčių paskelbti prekės ženklą negaliojančiu arba atšaukti prekės ženklą pagal 1988 m. gruodžio 21 d. Pirmosios Tarybos direktyvos 89/104/EEB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su prekių ženklais, derinimo ⁽¹⁾ 3 straipsnio 1 dalies c ir g punktus ir 12 straipsnio 2 dalies b punktą.

3. Kilmės vietos nuoroda arba geografinė nuoroda neįregistruojama, kai, atsižvelgiant į prekės ženklo reputaciją, pripažinimą ir jo naudojimo laikotarpį, registracija gali suklaidinti vartotoją dėl tikros produkto tapatybės.

15 straipsnis

Komisijai padeda iš valstybių narių atstovų sudarytas Komitetas, kuriam pirmininkauja Komisijos atstovas.

⁽¹⁾ OL L 40, 1989 2 11, p. 1, su pakeitimais, padarytais Sprendimu 92/10/EEB (OL L 6, 1992 1 11, p. 35).

Komisijos atstovas pateikia Komitetui priemonių, kurios turi būti priimtos, projektą. Komitetas savo nuomonę dėl projekto pareiškia per tokį laiką, kurį nustato pirmininkas, atsižvelgdamas į klausimo skubumą. Nuomonė patvirtinama Sutarties 148 straipsnio 2 dalyje nustatyta balsų dauguma tuo atveju, kai Taryba turi priimti sprendimą remdamasi Komisijos siūlymu. Valstybių narių atstovų Komiteje balsai skaičiuojami taip, kaip nustatyta tame straipsnyje. Pirmininkas nebalsuoja.

Komisija priima numatytas priemones, jeigu jos atitinka Komiteto nuomonę.

Kai numatytos priemonės neatitinka Komiteto nuomonės arba nuomonė nepareiškama, Komisija nedelsdama pateikia Tarybai pasiūlymą dėl priemonių, kurių turi būti imtasi. Taryba sprendžia kvalifikuota balsų dauguma.

Jeigu Taryba per tris mėnesius nuo tos dienos, kai klausimas buvo jai perduotas, nepriima jokio sprendimo, pasiūlytas priemonės priima Komisija.

16 straipsnis

Išsamios šio reglamento taikymo taisyklės priimamos 15 straipsnyje nustatyta tvarka.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 1992 m. liepos 14 d.

17 straipsnis

1. Per šešis mėnesius nuo šio reglamento įsigaliojimo valstybės narės informuoja Komisiją, kuriuos jų teisiškai saugomus pavadinimus ar kuriuos pavadinimus, pagal įprastą praktiką nusistovėjusius valstybėse narėse, kuriose nėra apsaugos sistemos, jos nori įregistruoti pagal šį reglamentą.

2. Remdamasi 15 straipsnyje nustatyta tvarka, Komisija įregistruoja šio straipsnio 1 dalyje minėtus pavadinimus, atitinkančius 2 ir 4 straipsnių nuostatas. 7 straipsnis netaikomas. Tačiau bendriniai pavadinimai nepridedami.

3. Valstybės narės gali ir toliau taikyti nacionalinę pavadinimų, pateiktų pagal 1 dalį, apsaugą tol, kol nepriimtas sprendimas dėl įregistravimo.

18 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja praėjus dvylikai mėnesių nuo jo paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

Tarybos vardu

Pirmininkas

J. GUMMER

*I PRIEDAS***1 straipsnio 1 dalyje minimi maisto produktai**

- Alus
 - Natūralūs mineraliniai vandenys ir šaltinių vandenys
 - Gėrimai iš augalų ekstraktų
 - Duona, pyragaičiai, pyragai, konditerijos gaminiai, sausainiai ir kiti kepiniai
 - Natūralūs lipai ir sakai
-

*II PRIEDAS***1 straipsnio 1 dalyje minimi žemės ūkio produktai**

- Šienas
 - Eteriniai aliejai
-